

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 27/2546

นาย อนุวัฒน์ ตั้งสถิตชัย กับพวกโจทก์ นาย สมศักดิ์ เอกวิทย์ภาสจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.รษฎากร มาตรา 118

ย่อ / หลักกฎหมาย

ประมวลรัษฎากร มาตรา 118 ห้ามมิให้รับฟังหนังสือมอบอำนาจที่ไม่ปิดอากรแสตมป์เป็นพยานหลักฐานเฉพาะคดีแพ่งเท่านั้น มิได้ห้ามมิให้รับฟังในคดีอาญาด้วยการที่โจทก์ทั้งสี่ทำหนังสือมอบอำนาจให้ผู้รับมอบอำนาจฟ้องจำเลยในคดีอาญานี้จึงไม่จำเป็นต้องปิดอากรแสตมป์แต่อย่างใด จึงรับฟังหนังสือมอบอำนาจเป็นพยานหลักฐานในคดีได้ มูลหนี้ตามเช็คพิพาทสืบเนื่องมาจากการซื้อขายที่ดิน ซึ่งถึงกำหนดชำระในปี 2540 โจทก์ทั้งสี่ฟ้องจำเลยปี 2541 ในระหว่างการพิจารณาของศาลชั้นต้น โจทก์ทั้งสี่ให้โอกาสจำเลยผ่อนชำระมาไม่น้อยกว่า 2 ปี แต่จำเลยชำระให้เพียง 25,000 บาท และระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกาจำเลยชำระอีกเพียง 5,000 บาท ซึ่งเมื่อเทียบกับมูลหนี้ตามเช็ค 400,000 บาท กับระยะเวลาที่ศาลชั้นต้นเลื่อนคดีเพื่อให้จำเลยผ่อนชำระนับว่าเป็นจำนวนน้อยมาก แสดงว่าจำเลยมิได้ขวนขวายเต็มความสามารถ ทั้งไม่ได้แสดงความตั้งใจจะหาช่องทางชำระหนี้ให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว จึงไม่มีเหตุสมควรรอการลงโทษจำคุกให้จำเลย

คำพิพากษา

โจทก์ทั้งสี่ฟ้องว่า โจทก์ทั้งสี่มอบอำนาจให้นายเลิศชัย นามวิชัยศิริกุล ฟ้องคดีแทนจำเลยออกเช็คธนาคารกรุงเทพ จำกัด สาขานครราชสีมา ลงวันที่ 17 มิถุนายน 2540 จำนวนเงิน 400,000 บาท ชำระหนี้ตามสัญญาจะซื้อจะขายซึ่งเป็นหนี้ที่มีอยู่จริงและบังคับได้ตามกฎหมาย ให้โจทก์ทั้งสี่ เมื่อถึงกำหนดวันทีลงเช็ค โจทก์ทั้งสี่เรียกเก็บเงินธนาคารตามเช็คปฏิเสธการจ่ายเงินเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2540 ให้เหตุผลว่าบัญชีปิดแล้วโจทก์ทั้งสี่ทวงถามแล้วจำเลยเพิกเฉย การกระทำของจำเลยเป็นการออกเช็คโดยเจตนาที่จะมิให้มีการใช้เงินตามเช็ค หรือในขณะที่ออกเช็คไม่มีเงินอยู่ในบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงินได้หรือให้ใช้เงินมีจำนวนสูงกว่าจำนวนเงินที่มีอยู่ในบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงินได้ในขณะที่ออกเช็ค หรือถอนเงินทั้งหมดหรือแต่บางส่วนออกจากบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงินตามเช็คจนเงินเหลือไม่พอให้ใช้เงินตามเช็คได้ หรือห้ามธนาคารมิให้ใช้เงินตามเช็คโดยทุจริต ขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ศาลชั้นต้นได้ไต่สวนมูลฟ้องแล้วเห็นว่า คดีมีมูลให้ประทับฟ้องจำเลยให้การรับสารภาพศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ลงโทษจำคุก 8 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพ ลดโทษลงกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 4 เดือนพิเคราะห์แล้วเห็นว่า จำเลยเป็นหนี้โจทก์ตามเช็คพิพาทจำนวน 400,000 บาท เมื่อพิจารณาถึงจำนวนเงินที่จำเลยผ่อนชำระหนี้ให้โจทก์เพียง 25,000 บาท ซึ่งเป็นจำนวนเพียงเล็กน้อย จึงไม่มีเหตุที่จะรอการลงโทษให้จำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษจำคุกจำเลย 4 เดือน ปรับ 8,000 บาท ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 2 เดือน ปรับ 4,000 บาท โทษจำคุกรอการ

ลงโทษไว้มีกำหนด 1 ปี ไม่ชำระค่าปรับจัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นโจทก์ทั้งสี่ฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "มีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นตามคำแก้ฎีกาจำเลย ว่า หนังสือมอบอำนาจของโจทก์ทั้งสี่ให้ฟ้องคดีอาญาต้องปิดอากรแสตมป์ให้ครบถ้วนตามประมวลรัษฎากรหรือไม่ เห็นว่า ประมวลรัษฎากร มาตรา 118 ห้ามมิให้รับฟังหนังสือมอบอำนาจที่ไม่ปิดอากรแสตมป์เป็นพยานหลักฐานเฉพาะคดีแพ่งเท่านั้นมิได้ห้ามมิให้รับฟังในคดีอาญาด้วย การที่โจทก์ทั้งสี่ทำหนังสือมอบอำนาจให้ผู้รับมอบอำนาจฟ้องจำเลยในคดีนี้ จึงไม่จำเป็นต้องปิดอากรแสตมป์ แต่ประการใด ดังนั้น ไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยว่าหนังสือมอบอำนาจดังกล่าวปิดอากรแสตมป์ครบถ้วนหรือไม่ จึงรับฟังหนังสือมอบอำนาจเป็นพยานหลักฐานในคดีอาญานี้ได้ มีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ทั้งสี่ว่ามีเหตุสมควรรอกการลงโทษจำคุกจำเลยหรือไม่ เห็นว่า มูลหนี้ตามเช็คพิพาทสืบเนื่องมาจากการซื้อขายที่ดิน หนี้ตามเช็คถึงกำหนดชำระเมื่อปี 2540 โจทก์ทั้งสี่ฟ้องจำเลยในคดีนี้เมื่อปี 2541 ในระหว่างการพิจารณาของศาลชั้นต้น โจทก์ทั้งสี่ได้ให้อีกโอกาสจำเลยผ่อนชำระหนี้มาตลอดไม่น้อยกว่า 2 ปี จำเลยได้ชำระหนี้ตามเช็คให้โจทก์ทั้งสี่เพียง 25,000 บาท และระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา จำเลยวางเงินชำระหนี้ตามเช็คให้โจทก์ทั้งสี่อีกเพียงจำนวน 5,000 บาท เมื่อเทียบมูลหนี้ตามเช็ค 400,000 บาท กับระยะเวลาที่ศาลชั้นต้นเลื่อนคดีเพื่อให้จำเลยผ่อนชำระหนี้แล้วนับว่าเป็นจำนวนน้อย แสดงว่าจำเลยมิได้ขวนขวายเต็มความสามารถประกอบกับจำเลยไม่ได้แสดงความตั้งใจจะหาช่องทางชำระหนี้ให้แก่โจทก์ทั้งสี่ให้เสร็จสิ้นโดยรวดเร็วและมีกำหนดเวลาที่แน่นอนในภายภาคหน้าแต่ประการใด พฤติการณ์แห่งคดีจึงไม่มีเหตุสมควรรอกการลงโทษจำคุกให้จำเลยที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 ให้ออกการลงโทษจำคุกจำเลยนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ทั้งสี่ฟังขึ้น"พิพากษาแก้เป็นว่า ไม่รอกการลงโทษ ไม่ลงโทษปรับ นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 3

องค์คณะ

กุลพัชร อภิธิธรรมวินิจ · ชาลิต ยอดเนร · ประเสริฐ เขียนนิลศิริ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/27/2546>